

стояло на стълпово. На плоскыя-тѣ му покровъ ся намирало тогава до 3000 человѣцы. Слуга-та го подвелъ до стълпово-тѣ. Самсонъ ся помолилъ Богу и попросилъ отъ Него помощь; послѣ съ двѣ-тѣ рѣцѣ отмѣстилъ два-та срѣдни стълпа, и всичко-то сградю ся съборило и задушило и него самаго и всички-тѣ Филистимляне, които ся намирали тамъ. Тоя пѫть той истребилъ наведнажъ повече Филистимляне, нежели въ цѣлый си животъ.

ГЛАВА LI.

Руѣ.

Въ онова время, когато сѫдіи-тѣ управлявали народа Израилскій, станало веднажъ въ земљ-тѣ гладъ. Единъ човѣкъ отъ Виолеемъ Іудейскій, по имя Елимелехъ, съ женж-тѣ си, Ноемминъ, и съ двама-та си сынове, ся прѣселилъ въ земљ-тѣ Моавитскж.

Елимелехъ умрѣлъ, и Ноемминъ останжла въ Моавитскж-тѣ землѣ съ двама-та си сынове, които ся оженили за Моавитянки. Една-та отъ снахы-тѣ Ноемминини ся наричала Орфа, а друга-та Руѣ. На скоро Ноеммини изпомрѣли и сынове-тѣ; но снахы-тѣ ѹ оставали при неїхъ. Десять годинъ подиръ прѣстанжла въ Израилскж-тѣ земљ, и сторила намѣреніе да ся завърне въ отчество-то си.

Като вървѣли въ пѫти, Ноемминъ размышилявала за си-ромашій-тѣ си, по коікто не ще бѫде въ состояніе да прѣхрани снахы-тѣ си. „Дѣщери мои!“ казала имъ тя, „върните ся при родители-тѣ си! Богъ да въ благослови за то, гдѣто бѣхте добры жены на сынове-тѣ ми и почтителны камъ мене! Менѣ е тежко, че не можъ ничто да направя за васъ; но и въї сами видите, колко сѫмъ бѣдна.“ Снахы-тѣ ѹ плакали, и Орфа пригърнжла свекрвъ си, простила ся съ неїхъ и върнжла ся у дома си. Ноемминъ казала